

דדי בורוביץ מתגרש

ליהה להשיג אותו. העובדה שרדי שהה רוב הזמן מחוץ לבית גם היא לא עזרה, ככל הנראה, לשמור על שלמות מישפחת בורוביץ, והדיבורים על גירושין התחילו שם לפני שנתיים.

דדי נשאר בדירת-הגג בנאה-אביבים, רבקה עוברת לדירה משלה, הילדים ימשיכו להיות תקופה מסויימת עם האב ואחרי-כך יעברו אל האם. כך שלמרות כל השמועות המכוערות המלוות בדרך-כלל מישפטי גירושין, במיקרה של מישפחת בורוביץ מתגרשות בצורה נאה ולא ליצילי צלחות נשברות.

מכל מקום, יש להניח שרדי בורוביץ יתפוס לו מקום של כבוד — אם לא את המקום הראשון — בשוק הרווקים בארץ. שמעתי שהמזכירות שלו, לא יכולות לעצור את הדף הטלפונים מאן שיפרחה לה השמועה כי הבן-אדם עומד

רה שלמדה תעופה, דרך הרגליים, דדי הצליח עדי-כדי-כך שקיבל ייצוג של חברות אמריקאיות, לא רק בישראל אלא גם בחוץ-לארץ, ובמשך 15 השנים האחרונות הוא הירבה בנוסיעות. למעשה, מי תוך כל חודש הוא היה מבלה שבועיים לפחות בחו"ל.

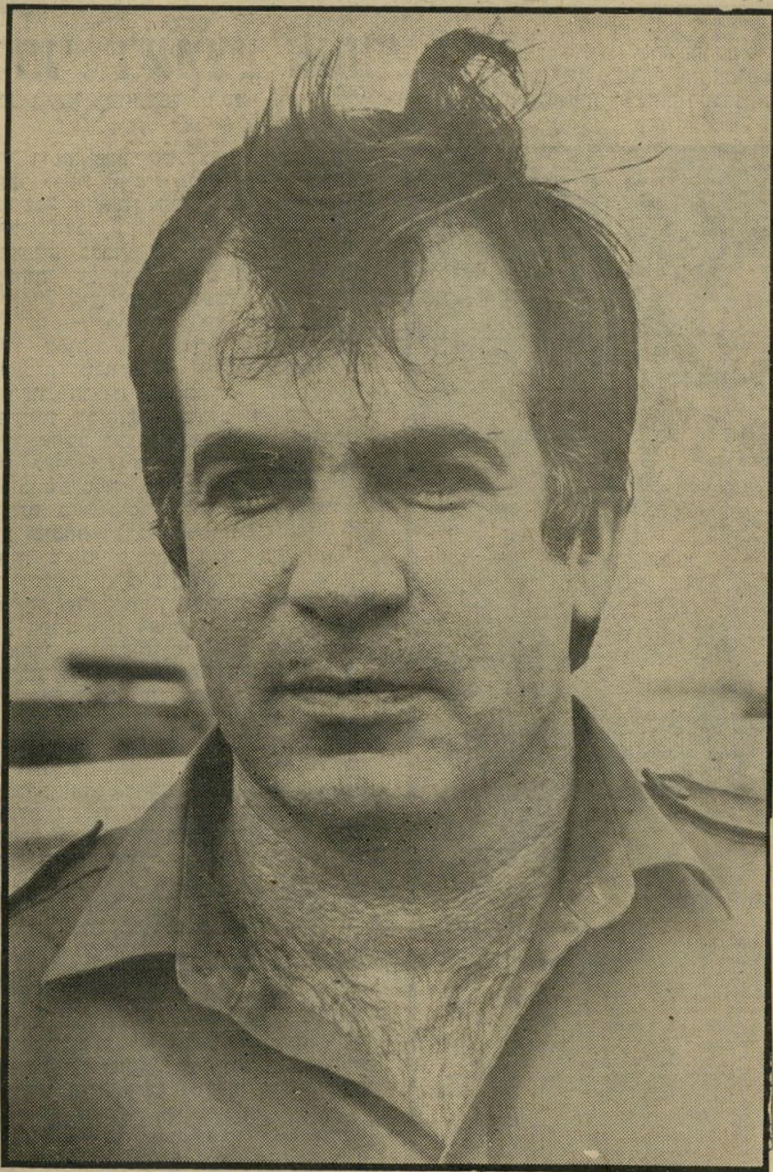
במשך כל שנות-גישואיו שמעתי עליו הרבה מאוד סיפורים — שמעתי שהוא קשור לגברת בעלת גלריה, גרושה ואם לילד, שמעתי שהוא מנהל רומן עם תכנית גרושה, שמעתי, שמעתי ושמעתי, וכל פעם כשביירתי אצלו הוא תמיד הכי חיש. הפעם גבירותי ורבותי, זה בדוק: הבן-אדם מתגרש. אמנם, לא שמעתי על שום רומן, אך לעומת זאת אני יכולה לספר לכן כי דדי הוריד לא פחות מאשר 13 קילוגרמים ממישקלו בעזרת דיאטה חריפה, ושהוא נראה חתיך וצעיר כמו שלא ראיתי אותו מאז שאני מכירה אותו.

הוא היה משאת-נפשה של כל אשה פנויה ולא-פנוייה בשטח. הבן-אדם לא רק שהוא בחור מקסים, הוא גם בעל חברת-תעופה — ואני לא צריכה לספר לכם איזה קסם טמון באותם כרטיסי-טיסה היי מביאים אנשים לארצות רחוקות.

הוא התחיל את הקאריירה שלו עם פיפר אחד, וממשיך עם חברת-תעופה ועוד היר, כך אומרים לי נטויה. בצבא הוא היה מס'פא בנח"ל, אחרי-כך הועבר ליחידת-צנחנים ושם הוא משרת עד היום

אני שמחה, ממש שמחה להתחיל את השנה האזרחית החדשה בכשורה משמחת: גבירותי ורבותי, אני רוצה להודיע בזה כי לשוק הרווקים עומד להצטרף, לא פחות ולא יותר, דדי בורוביץ, בעל-המניות העיקרי של חברת-תעופה ארקיע ואיש-עסקים בעל-מוניטין בשטח התעופה הבינלאומית.

דדי, שהיה במשך 15 שנים בתקן של גבר נשוי ואב לשלושה ילדים, חתם ב-ימים אלה על הסכם גירושין מאשתו הר

דדי בורוביץ פנוי בשטח

להתפרפר מהקן המישפחתי. דדי, שהיה המום בתחילה מהסתערות ההמונית, נר-גע לאחרונה — כך אומרים לי.

הוא סיפר לחברים כי הוא מתכוון ליינות טוב-טוב מהתופש שלו. אחרי-הכל, 15 שנים להיות נשוי זה לא צחוק. הוא מתכוון להיות לבד ולא להתקשר בעתיד הקרוב לשום אשה, אבל לא להיבהל מהאיומים, בנות, ראיתי כבר לווייתנים יותר גדולים שנפלו ברשת כמו דגים.

על אשתו, רבקה, לא צריך לרחם — הגירושין הם על דעת שני הצדדים. רבקה, שהיתה בעלת בוטיק בגדים בשותפות עם בחו של פנחס ספיר המנוח, סגרה את החנות ולומדת ציור במכון אבני.

חברים מספרים כי מה שקרה לרבקה ודדי בורוביץ דומה למה שקורה לרבים אחרים — מתחננים בגיל צעיר, הבעל המצליח רץ קדימה האשה לא מצ-

דדי בורוביץ כשרה רב פיפר לחברת-תעופה

כרבי-סרן (מיל'). בצעירותו הלא-רחוקה נכנס לשותפות עם עמיתו ("גידדי") פנחס לוי, שהיה קצין המבצעים של אצ"ל. מישפחת פגלין ומישפחת בורוביץ קיימו ביניהן יחסים של שותפות עוד בדור הקודם.

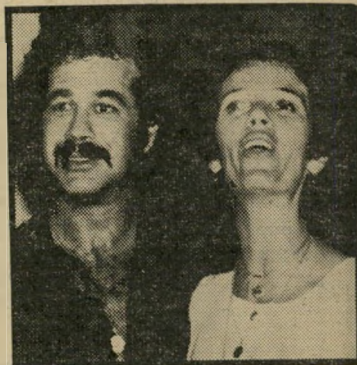
דדי וגידדי פתחו ביחד מאפיות, עד שדדי הכיר את הטייס אפרים בר-אריז. השניים היו לידידים בנפש, ומותו של אפרים, שהתרחק עם מטוסו מעל לגיזוגל אפריקאי ביחד עם צה"י פלד, בנו של אלוף (מיל') מושה פלד, פגע בו קשות. למרות זאת התחיל דדי להתעניין בטיס, הוציא רישיון פרטי ואחרי-כך מיסחרי, ורכש את הפיפר הראשון שלו. ביחד עם יואב עוז ועם עמית חסון הוא הקים את חברת כנף, שהפכה אחרי-כך לכנף ארקיע, שברשותה היו 25 מטוסים. החבריה של כנף ארקיע ידועים כחבר

נאה רבקה, שאותה הוא הכיר עוד בינח"ל. מאז הפך דדי שם דבר בעולם-התעופה,

יהודה ברקן

חוזר לאשתו?

נו טוב, לא די שהפסדנו אותו אצלנו בסלון, כשאת מקומו יחזור ויתפוס בעוד שבוע דודו טופו. נדמה לי, בנות, ש-אנחנו עומדות להפסיד אותו גם בתור רווק מבוקש.

נילי ויהודה ברקן לא לחזור על שגיאות

רתיים בעיר. ראיתי אותם מסתכלים זה לזה בעיניים מעבר לשולחן של מיסעדה אופנתית. ראיתי אותם באים ביחד לתערוכה של אביבה ליפשיץ, ראיתי את נילי באה לבקר את יהודה בבית-אוכל ששייך לו, ראיתי וראיתי וראיתי.

אך את מה שאני לא ראיתי ראו אחרים. טוב, עניין כזה דורש בירור, נכון? אז ביררתי.

ובכן, בנות, המצב הוא ככה: לא, הם לא חזרו, לא ממש. הם אמנם מרבים להתראות והיחסים ביניהם הם שיגעון — יותר טובים מאי-פעם. אבל כעת, אליבא דיהודה, צריך לקחת את הכל יותר לאט ולא לחזור עוד על שגיאות! כואב הלב, ממש כואב הלב, אבל אני מוכרחה לאחל להם מכל הלב שיצליחו להשכיח שלום במעונם ושישובו זה לזה.

ואתן המאוכזבות — לא לבכות יותר מדי, אתן הרי יודעות מנסיון העבר, שעל כל אחד שהולך לנו לטובת איזו חתיכה, תמיד בא אחד אחר פנוי.